

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobkyň: a) S. M., b) nezl. M. M.,** zastoupena zákonnou zástupkyní ad a), proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyň proti usnesení Městského soudu v Praze č. j. 9 Az 19/2004 - 20 ze dne 1. 11. 2004,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelky“) napadají kasační stížností usnesení Městského soudu v Praze č. j. 9 Az 19/2004 - 20 ze dne 1. 11. 2004, kterým byl zamítnut jejich návrh na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2004, č. j. OAM - 2401/VL - 11 - P08 - 2002.

Stěžovatelky se domáhaly zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým jim nebyl udělen azyl. V průběhu řízení před Městským soudem v Praze stěžovatelky požádaly, aby jim byl soudem pro toto řízení ustanoven zástupce z řad advokátů. Městský soud v Praze návrh zamítl z toho důvodu, že stěžovatelky nereagovaly na výzvu, aby soudu doložily své majetkové poměry; stěžovatelky tedy dle soudu nedoložily, že nemají dostatečné prostředky.

Stěžovatelky v kasační stížnosti namítají, že na výzvu soudu reagovaly. Tiskopis vyplnily a zaslaly jej zpět Městskému soudu v Praze, avšak nedoporučeně. O odeslání nemají doklad. Stěžovatelky mají za to, že zásilka nebyla doručena vinou pošty. Vyplněný tiskopis

stěžovatelky přiložily nyní ke kasační stížnosti a navrhují, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení Městského soudu v Praze a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Zároveň stěžovatelky požádaly o přiznání odkladného účinku jimi podané kasační stížnosti.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že poté, kdy stěžovatelky požádaly o ustanovení zástupce (stalo se tak v replice k vyjádření žalovaného ze dne 13. 7. 2004), vyzval je Městský soud v Praze výzvou č. j. 9 Az 19/2004 - 18 ze dne 9. 9. 2004, aby soudu doložily své majetkové poměry, a zaslal jim za tímto účelem k vyplnění formulář potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Výzvu převzala stěžovatelka a) do vlastních rukou dne 16. 9. 2004. Výzva zůstala bez reakce.

Stěžovatelky byly účastníky řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podána osobami oprávněnými. Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Z obsahu kasační stížnosti Nejvyšší správní soud dovodil, že stěžovatelky míří na nezákonnost napadeného usnesení, neboť pro jeho vydání, tj. pro zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce, nebyly splněny důvody. Jde tak o kasační důvod podávaný z § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Kasační stížnost tak Nejvyšší správní soud považuje za přípustnou.

Nejvyšší správní soud tedy napadené usnesení přezkoumal v rozsahu kasační stížnosti a v mezích řádně uplatněného kasačního důvodu (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 35 odst. 7 věty první s. ř. s. může navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Předpoklady pro osvobození od soudních poplatků jsou podávány z § 36 odst. 3 s. ř. s. a váží se na doložení skutečnosti, že účastník nemá dostatečné prostředky. Pokud stěžovatelky podaly návrh na ustanovení zástupce, byly vyzvány k vyplnění a zaslání formuláře ohledně svých majetkových poměrů, avšak ve lhůtě na něj nereagovaly, potom předpoklady pro osvobození od soudních poplatků nesplnily. Tvrdí-li stěžovatelky v kasační stížnosti, že vyplněný formulář vyplnily a odeslaly, pak soudu nenabízí důkaz, jenž by soud mohl k prokázání jejich tvrzení provést. Rozhodl-li za této situace Městský soud v Praze o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce, aplikoval správný právní předpis a správnou právní normu, přitom ani v jejím výkladu neshledává Nejvyšší správní soud jakéhokoli pochybení. K formuláři, který stěžovatelky předložily až nyní v příloze kasační stížnosti, přitom nemohl Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 4 s. ř. s. přihlédnout.

Ze shora uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. Za této procesní situace se již samostatně nezabýval návrhem stěžovatelek na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelky neměly ve věci úspěch, proto jim právo na náhradu nákladů nenáleží. To by náleželo žalovanému. Protože však žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné náklady, jež by mu vznikly a jež by překročily náklady jeho běžné administrativní činnosti, ze spisu nezjistil, rozhodl tak, že žalovanému, přestože měl ve věci plný úspěch, se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. srpna 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu